

»SLOVENE« velja po pošti na vse strani Jugo-slavije in v Ljubljani:
za celo leto naprej . K 100.—
za pol leta 55.—
za štiri leta 30.—
za en mesec 10.—
za izposoditev celoletno K 140.—
Sobotna izdaja: —
za celo leto K 20.—
za izposoditev 25.—

SLOVENE

»SLOVENE« velja po pošti na vse strani Jugo-slavije in v Ljubljani:
za celo leto naprej . K 100.—
za pol leta 55.—
za štiri leta 30.—
za en mesec 10.—
za izposoditev celoletno K 140.—
Sobotna izdaja: —
za celo leto K 20.—
za izposoditev 25.—

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/XII. Rekopisi se ne vračajo; ne frankirane pisma se ne sprejemajo. Uredn. telef. št. 50, uprava. št. 326.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun poštne krm. Ljubljanske št. 650 za naročnine in št. 349 za oglase, svetr. in češke 24.797, ogr. 26.511, bosn.-herz. 7562.

Nasprotniki parlamenta.

Vsi absolutisti, vsi državniki, ki so se hoteli igrati z ljudstvom, so bili nasprotniki parlamentarnega delovanja. Črnogorski exkralj Nikita se je krčevito branil parlamenta in ko je ljudska volja prodrla, je parlament diskreditiral. Najel je črnogorskega časnikarja, ki je parlamentarnih debat povečini nevaleje po-alance in s tem črnogorski parlament osmešil; tako je Nikita lahko vzdrževal svojo voljo nasproti ljudstvu.

Demokrati in socialisti so bili za parlamentarno delovanje samo pogojno, ako so imeli v njem večino. Ko pa te ni bilo in bi bila njihova vlada morala odstopiti, so kazali na narodno predstavništvo, češ, da je nezmožno. In vendar se je vsak za-vedal, da je bilo v začasnem narodnem predstavništvu toliko zmožnih duševnih delavcev, kakor jih morda v nobenem rednem parlamentu ne bo več. Neglede na dejstvo, da so na stvarno delovanje v parlamentu zelo neugodno vplivale razne okolnosti, kakor stari poslovnik, zunanje vprašanje, nedelavnost demokratičnih ministrov, ki so imeli najvažnejše portfelje, pa zbornici niso predložili zakonskih načrtov, bi bilo začasno narodno predstavništvo mnogo več izvršilo, ako bi se ravno demokrati cele tedne ne bili prepirali v njem za razne sporne mandate. S tem so spravili v zbornico prvi nesporazum. Jugoslovanski klub se teh ogabnih debat ni udeleževal.

Ko je bila Demokratska zajednica še močna, da so demokratje prodrli vedno s svojo voljo, je še šlo. Ko so se pa po prešernosti g. Pribičevića polastili sami vlade in so se njihove vrste zredčile, so bili takoj proti parlamentu, dasi je bila opozicija vedno za parlament, pač pa je po parlamentarnih običajih prepustila odgovornost o parlamentu vladnim strankam. Še več! Manjšina je dala vladi celo več glasov nego je bilo potrebno za sklepčnost, toda vladni gospodje poslanci so raje doma agitirali, nego da bi bili delovali v parlamentu, za kar so prejeli poslanske dijete. Zlasti Jugoslovanski klub je podpiral vlado, kljub temu, da je bil v opoziciji in da se je tedaj »Slovenski Narod« iz njega norce bril, češ, zakaj se ni glasovanju odtegnil kakor Narodni klub. Namesto, da bi bili demokratje tedaj pohvalno priznali lojalnost Jugoslov. kluba, so ga za to v svojem časopisu napadali.

Danes igrajo voditelji demokratov in g. Anton Kristan podobno vlogo proti parlamentu, četudi v drugačnem položaju. Kaj je njim mar jadransko vprašanje, kaj

mirovne pogodbe — za nje je čisto v redu, ako jih podpiše ministrski predsednik! Kaj je njim za valutno reformo, to so že »rešili« brez parlamenta njihovi ministri! Njihova osebnost ujaljena čast jim velevala, da agitirajo proti parlamentu; za nje je dosti, da govorijo o narodnem in državnem edinstvu, ki so je s svojim absolutističnim in strogo centralističnim vladanjem pred narodom spravili v slabo luč! Za nje je pomenil centralizem isto kakor narodno in državno edinstvo, in ker je narod videl nezdrave posledice demokratičnega centralističnega vladanja, se je tudi njega ponekod oprijelo napačno naziranje o državnem in narodnem edinstvu. Sedanja vlada bo morala s pametnim vladanjem popraviti, kar je v tem oziru zagrešila njena prednica.

Prepričani smo pa, da je tudi še sedaj v demokratski zajednici, pa tudi pri socialistih mnogo mislečih poslancev, ki so že prej stališče svoje vlade obsojali in ki ne bodo šli na limanice užaljenim odstopivšim ministrom. Osebnostne informacije nas tudi v tem potrjujejo. Tako slišimo, da socialistični klub ni napravil sklepa, da se socialistični poslanci ne udeležijo parlamentarnega dela. Tisti, ki bi vztrajali na stalšču abstinenca, bodo pokazali, da so nasprotniki parlamentarne vlade, da so pristaši absolutističnega vladanja. Ako se je narodno predstavništvo storilo v ta namen, da napravi volilni red za konstituantno, naj to izvrši; ako pa nekateri poslanci tega nočejo, zakaj so mandate sprejeli? Naj jih odložijo in prepuste takim, ki jim država, narod, urejene razmere in parlament niso igrača užaljenih absolutistov!

Priprave za agrarno reformo.

Kot posvetovalni organi pri izvršitvi predhodnih odredb za pripravo agrarne reforme bodo sodelovali v Sloveniji občinski in okrožni odbori ter deželni agrarni odbor, katerih mandat bo trajal telo dni. Občinski agrarni odbori se izvolijo od občinskih agrarnih odborov dotičnega okrožja, deželni agrarni odbor se izvoli za vse območje deželne vlade za Slovenijo. Seje odbora sklicuje po potrebi predsednik ali njegov namestnik, sklicati pa se morajo tudi na zahtevo pristojnih organov za izvedbo agrarne reforme. Služba odbornikov v vseh treh odborih je častna in ne sme zahtevati odbornik nobene nagrade ali povračila za izvrševanje odborniških dolžnosti.

Občinski agrarni odbori predlagajo,

koliko veleposestniške zemlje, kje in za kako ceno dobe v zakup družine v občini, ki so v to opravilene, koliko drv, stavbnega lesa in stelje naj dobe te družine iz veleposestniških gozdov ter katere skupne naprave v melioracijske in druge svrhe naj se vzdržujejo na veleposestniških zemljiščih in kdo naj vzdržuje in nadzoruje te naprave. Nadalje morajo ugotoviti občinski agrarni odbori, koliko zemlje in v kaki kulturi potrebujejo posamezna posestva za primerno zaokrožitev, koliko in katera posestva, primerna za samostojno gospodarstvo, so se vtelesila veleposestvom, koliko oseb in družin je v občini, ki se pečajo z obdelovanjem zemlje, a je nimajo dosti in se žele izseliti v kak drug del države na večje posestvo.

Okrožni agrarni odbori predlagajo, koliko veleposestniške zemlje naj se odkaže vsaki občini v okrožju in za kako zakupnino, kje naj se odkaže občinam kurivo, stavbnih les in stelja ter za kako ceno, kako naj se razsodi med posameznimi občinami spori, ki se tičejo užitkov iz veleposestev.

Deželni agrarni odbor ima nalogo, da predlaga, katera zemljišča veleposestev naj se ohranijo v javne svrhe (za kmetijske šole, oziroma vzorna posestva itd.) in da izrazi svoje mnenje o zakonskih in naredbenih načrtih glede agrarne reforme ter predlaga tozadavne potrebne ukrepe in odredbe.

Občinski agrarni odbori se volijo na ta način, da napravi občinski urad najkasneje 14 dni po objavi tozadavne naredbe imenik vseh predstojnikov tistih družin v občini, ki žive v glavnem od obdelovanja zemlje, torej tudi kmetijskih delavcev in hlapcev, če imajo svoje družine. Imenik se deli na pet kategorij. V prvo spadajo ti, ki nimajo nič zemlje, v drugo ti, ki je nimajo toliko, kolikor je lahko obdelujejo s svojo družino, v tretje ti, ki je imajo toliko, kolikor je lahko obdelujejo s svojo družino, v četrto ti, ki jo obdelujejo s svojo družino in s pomočjo najetih delavcev, v peto ti, ki je obdelujejo samo z najetimi delavci. Izgotovljeni imenik se mora razporežiti v občinskem uradu skozi osem dni ter je interese se posebej pozvati, da ga pregledajo.

Po preteku 8 dni je treba razglasiti kraj, dan in uro volitve. Kdor je vpisan v imeniku, lahko voli in je lahko voljen. Pravico do volitve imajo tudi vse polnoletne žene, če vodijo gospodarstvo kot samostojne gospodinjice. Glasuje se tajno z listki, ki se vržejo v posebno posodo. Člani, vpisani v prvi in drugi kategoriji, volijo skupno in tvorijo prvo volilno skupino. Tretja, četrta in peta kategorija voli zo-

pet skupno in tvori drugo volilno skupino. V prvi skupini pride en odbornik na 10, v drugi skupini na 20 volilcev, v oboji se štejejo za celo število. Volitev vodi župan ali njegov namestnik in pritegne v komisijo 2 najstarejša pismena moška iz prve skupine in 1 iz druge. Tajnika imenuje sam. Po glasovanju prešteje komisija glasove in izvoljeni tvorijo potem občinski agrarni odbor. Proti volitvam je dopuščena pritožba v roku 8 dni na glavnega poverjenika ministrstva za agrarno reformo. Najkasneje v roku sedem dni skliče volilna komisija sejo občinskega agrarnega odbora, da izvoli pod njenim vodstvom predsednika, podpredsednika in tajnika.

Prva naloga odborov je, da pregleda natančno popis družin in popravi morebitne netočnosti.

Če mogoče, naj voli že v prvi svoji seji občinski agrarni odbor člane za okrožni agrarni odbor. Na vsakih 10 odbornikov prve skupine občinskega agrarnega odbora pride po en odbornik za okrožni agrarni odbor, iz druge skupine pa na vsakih 20. Voli se tajno z listki. Okrajno glavarstvo skliče na to v roku 15 dni po izvršenih volitvah za občinske agrarne odbore okrožne agrarne odborne na sejo, kjer se izvoli predsednik, podpredsednik in tajnik.

Deželni agrarni odbor tvorijo vsi predsedniki okrožnih agrarnih odborov. Odbor se konstituira na poziv glavnega poverjenika ministrstva za agrarno reformo ter izvoli iz svoje srede predsednika, podpredsednika in tajnika.

Občinski, okrožni in deželni agrarni odbori morajo o vsaki seji pravočasno obvestiti glavnega poverjenika in mu predlagati zapisnike o sejnih sklepih.

Za agrarne odborne ne morejo biti voljene osebe, ki so ali obsojene ali v preiskavi radi hudodelstva. Društvo jugoslovanskih dobrovoljcev za Slovenijo s sedežem v Ljubljani lahko pošlje po enega pooblaščenca v občinske agrarne odbore, po dva v okrožne in pet v deželni agrarni odbor. Pooblaščenca morajo imeti svoje stalno bivališče v področju tistega agrarnega odbora, v katerega so delegirani, in imajo iste pravice, kot izvoljeni člani odborov. Imena pooblaščenec mora društvo priobčiti predsedniku dotičnega odbora in glavnemu poverjeniku ministrstva za agrarne reforme.

Naredba ministrstva za agrarno reformo z dne 4. februarja 1920, št. 1459, s katero se ustanavljajo agrarna zastopstva, bo izšla te dni. Volitve v agrarne odbore se bodo vršile najprej v občinah, ki so interesirane na kakem veleposestvu, ki pride v poštev.

T. U.

LISTEK.

„Gospa nemška kura.“

Švedska vaška povest.
(Švedski spisal Avgust Bondeson, prevedel Francé Hrast.)
(Dolje.)

Nekega dne je prišel Kale k Sirenovim, da si izposodi četrtinko žganja. Stari Boken, občinski krojač, je bil prišel prej kot je Kale mislil — kar se pa pravzaprav ne zgodi ravno pogosto — in takim ljudem je treba dajati jesti in žganja od trenutka ko stopi v hišo pa dokler ne zapre vrat za seboj — če si hoče namreč človek ohraniti v okolici dobro in pošteno ime.

Medtem ko je šel Sven v klet, da natoči žganja, je dejala Stina Kaleju: »To je že od sile, koliko denarja dobi Berta za svoja redka jajca.« in našpčila usta.

»Da, v mestu plačajo dobro,« je menil Kale.

»Seveda, pa čimbolje, tem dražje,« je rekla Stina. »Pomisli le, koliko tako lepe relike kokoši pojedó. In to gre od žita!«

»Da, da, če hočemo, da ležajo, morajo imeti tudi jesti. Ampak žita ne gre toliko, Berta kuha vodo in jo zameša s plevami in senenim zrnom in krompirjevo moko.«

»Ali si že kdaj videl, da sem jim dala žita?« se je razhudela Berta.

opraviti s kurjo pičo nego z našo lastno jedjo.«

»Da, to je vse lepo. Pa naj kuha in meša to ali ono, treba je vendar še vse kaj drugega nego plev in krompirjevih olupkov, če hoče imeti jajca sedaj v tem času, ko ne najdejo kokoši niti ene zelene bilke in niti enega črva. Poglej le v kašči, pa boš videl, česa je vsega treba, da neso kokoši jajca. In še take velike kokoši!«

Kaj pomaga, če daje krava še toliko mleka, pa prevrne vsako kablčo. Isto je pri kokoših. Kakšno korist ima človek od njihovih jajc, če požro več kot so jajca vredna! — Moje male jarečke niso znesle še nobenega jajca, zato me pa tudi njihova piča ne stane skoro nič.«

Kale ji ni mogel odgovoriti, kajti v tem trenutku je stopil Sven v sobo in mu postavil žganje na mizo.

Pa kakor hitro je natočil krojaču kozarec v pozdrav, je zlezel na podstrešje, da pogleda v kašči. Lej ga zlomka, saj res ni bilo več veliko žita! Seveda, pravzaprav ga res ni moglo biti še kdovekoliko, saj so žgali ves čas kavo in za božič so nekaj zmleli, torej —

Ko je prišel v kuhinjo, si vendar ni mogel kaj, da bi ne dejal Berti: »Ti, Berta, to je pa od sile, kako malo je ostalo žita v kašči. Ne smeš dajati kuram toliko žita!«

»Ali si že kdaj videl, da sem jim dala žita?« se je razhudela Berta.

»Ne, ampak — —.«

»Kdo ti je pa natvezel, da dajem kuram toliko žita?«

Kaleju je bilo, kot da bi imel polno srajco uši.

»Kdo je to rekel?« je kričala Berta.

»Povej mi, kdo ti je to rekel!«

Kale za nobeno ceno ni hotel sejati nesloge med sosedami, saj je vedel, da trpi vsled tega cela družina. Vedel je pa tudi, da se z Berto ni šaliti.

»Kdo je to rekel?« je hreščala Berta venomer.

»Nihče ni rekel,« je dejal Kale čisto pobit in se popraskal za ušesom. »Le to je bilo, da je bilo, da je prejle, ko sem bil pri sosedovih, da si izposodim žganja, rekla Stina — —.«

»Kakor da bi jaz tega ne vedela, da je rekla! — Fej, taka sosed! Sama nevoščljivost! Fej! — Hm! — Da, da, ko sem ji bila prišla pokazat prvo jajce, je bila tako jezna, da ga še v roko ni vzela, ampak obrnila se je in pihala in brskala po žerjavici kot za stavo. In še na skodelico kave me ni povabila, čeprav je imela kavo ravno v peči. In na mizi je stala polna skleda flancatov. Ali sem ji morda jaz kdaj naredila tako, kaj? — Fej! — Ampak ti ji pa le povej, naj gre pogledat raje v svojo kašči, koliko ima še žita, predno si dela nepotrebne skrbi, kaj imajo in česa ne drugi ljudje! Fej! Da zanaša prepis med zakonske ljudi! Fej!«

Kale se je praskal in praskal. Da bi se vsaj ne bi briga za vse to in ne bil pogledal v kašči! Tako je, če posluša človek: babje čenče.

Berta se pa ni dala pomiriti tako hitro.

»Ta skopulja, ta zlomkova! Žito — da dajem kuram preveč žita! Kot da bi se ne trudila in trudila in strgala vkup in mešala, samo da prihranim na žitu! Videla ho, da imamo pri nas žitne kave in kaše in še moke povrhu, če ona nima več toliko žita, kar ga rabi za kavo! — In ti, ti tepec, ne morem ti reči drugače — ti norac, ti! Torej zato si šel na podstrešje, da vidiš, koliko žita je še! In misliš si, da nisem slišala, kako je škripal pokrov, če si tudi drsal z nogami in pokašljeval in se vsekavall — Fej! — Ali naj bo to za zahvalo, da človek skrbi za hišo in gleda na svoje, kar le more?«

»Berta!« je prosil Kale.

»Da, Berta! In to sem tudi!« je hreščala. »Tako bom skrbela za vas, kakor skrbite vi zame! Pojte se solit vsi vkup!«

S tem je odprla vrata v sobo in vstopila. Tu je sedel krojač sredi na veliki mizi, s prekrizanimi nogami, in skilil iznad očal na Berto. Krojač seveda o vsem tem ni smel slišati ničesar, tako da se Kale še opravičiti in zagovarjati ni mogel.

Sedaj je bilo sovraštvo tu in vse to radi teh zlomkovih kakoši — ne da bi te naredile kako zgačo in ne da bi nastal

Država SHS.

Izjava dr. Trumbića.

LDU Beograd, 23. febr. Iz Londona javljajo: Pred svojim odhodom iz Londona je dr. Trumbić podal izjavo v listu »Pall Mall Gazette«. Pojasnil je primer Srbije z ozirom na prost dohod do jadranskega morja in obžaloval, da velesile Jugoslovonom niso dovolile, da bi se udeleževali teh posvetovanj o tem predmetu, da si je to vprašanje življenskega pomena za Jugoslavijo. Večja Srbija, je dejal dr. Trumbić, da služi kot vez med Evropo, Azijo in Afriko. Mala Srbija pred vojno ni bila brez važnosti, gotovo je tedaj, da je danes mnogo večje važnosti združeno kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev. Omenjeni list pripominja, da dr. Trumbić ves čas svojega interviua ni pokazal znaka nezadovoljnosti glede postopka velesil. Videlo se je, da sprejema stvar, ki jo mora obžalovati, a popolnoma mirno in napravil je vtis odločnega in samozavestnega človeka, ki brezpogojno zaupa v lojalnost svojega naroda.

Nemške laži.

Ljubljana, 24. febr. Ljubljanski dopisni urad poroča: Dunajski dopisni urad razširja iz št. Vida ob Glini tole vest: »Narodno-politični odbor javlja: Vsled posredovanja koroške deželne vlade se je pri tožil državni zunanji urad pri ministru zunanjih del v Belemgradu zaradi novačenja v koroškem glasovalnem pasu, Belgrajska vlada je na to ukazala komandi drav. divizije v Mariboru (!), da ne sme novačiti nadalje v spornem ozemlju in da mora odpustiti morebitne že potrjene novince.« — Z ozirom na to vest se ponovno uradno ugotavlja, da se niso vršila na Koroškem nobena novačenja in se hoče politični odbor, oziroma koroška deželna vlada ponášati z izmišljenimi uspehi.

Češka.

Ustava dovršena. — Samouprava.

Praga, 23. februarja. V petkovi in sobotni seji je prišlo v ustavnem odboru do kompromisa. Vlada je opustila načrt, razdeliti državo v velika samoupravna telesa, opozicija (ljudska stranka in narodni demokrati) je odstopila od svoje zahteve, da se razdeli država v majhne župe. Samoupravo bodo imele župe srednje velikosti, ki jih bo v Češki devet, na Moravskem in v Šleziji pet. Dežele kot celote ostanejo, deželne meje se ne porušijo. Deželnih zborov z zakonodajno pravico sicer ne bo, zato bodo pa obstajali deželni zbori z upravno kompetenco in tudi deželni odbori. Volivni okraji se bodo približno krili z upravnimi župami. Število poslancev bo v parlamentu najbrže 300. Ministrski predsednik Tusar je zaključil 16-urno sejo z zahvalo vsem, ki so sodelovali pri odgovornosti polnem delu. Ustavni načrt je dovršen, gre samo še za par točk. Ker je dosežen kompromis med vsemi strankami, bo ustava gotovo v kratkem v zbornici soglasno sprejeta in potrjena. Takoj nato bodo razpisane volitve.

Trgovina z Azijo.

LDU Praga, 24. februarja. (ČTU) V Pragi se je osnovala delniška družba za trgovino z iztokom. Družba se pogaja za udeležbo japonskega in indijskega kapitala. Japonska skupina je obljubila 40, indijska pa 20 milijonov kron.

Rusija.

Boljševiki na murmanskem obali.

LDU London, 23. februarja. (DKU — Reuter.) Iz Vardoea na Norveškem poročajo z dne 22. t. m., da je tjakaj prispel iz Murmana ruski parnik »Lomonosov« z dvema angleškima in štirimi belgijskimi

prepir ali vsled jaje ali vsled česa drugega. Stina in Berta sta se izogibali druga drugo huje nego kuge. Nista se ne pogledali in ne pozdravili. Še celo v cerkvi nista mogli sedeti v istem stolu. Ampak stekli se še nista bili — ena je čakala, da zine druga kako besedo — potem pa —!

Sven in Kale se nista brigala za nič in ostala sta si prav tako dobra soseda kot poprej. V srcu sta pa bila oba do grla sita večnega babjega prepiranja; kajti razume se, da sta morala vse preslišati, kar se je kuhalo v Stini in Berti in česar si nista mogli povedati.

Tudi Janez in Ivanka sta bila prav tako dobra prijatelja kakor poprej. Vedno sta se pogovarjala o jezi med materima in ugibala, na kak način bi se jih dalo sprijazniti, kajti tudi za njiju je stvar začela postajati neprijetna. Kajti če jih je opazila Stina, da sta stala in govorila, je zmerom poklicala Janeza k sebi in si je izmislila, da je moral takoj kaj storiti zanjo. In če jih je zagledala Berta, je takoj zaklicala: »Kaj postavaš in lenariš, Ivanka? Ali nimaš drugega dela? Prest pojdi v sobo, prest! Le tega ne morem trpeti, če ljudje tako postavajo, lenarijo in čenčajo.« (Dalje.)

častniki. Potniki poročajo, da je na murmanskem obali izbruhnila revolucija. Boljševiki so se polastili dežele ter vseh ladij, izvzemši »Lomonosov«, ki je pobegnil kljub močnemu obstreljevanju s strojnimi. Kapetan ladje je bil pri tem težko ranjen.

LDU Berlin, 24. februarja. (DKU) »Deutsche Allgemeine Zeitung« javlja iz Kodanja: »Extrabladet« sporoča, da so po vestih iz Moskve rdeče čete zavzele murmanskno ozemlje s pomočjo tamošnjega prebivalstva.

Rdeče čete v Arhangelsku.

LDU Moskva, 24. februarja. (DKU — Brezlično.) Po poročilih z zapadne fronte so bile rdeče čete v Arhangelsku vplele dva velika in pet majhnih ledolomov ter vse reško brodovje in več velikih pomorskih ladij. Vse ladjedelnice, arzenali in delavnice za popravila so popolnoma neposkodovane. Po poročilih z vzhodne fronte so revolucionarne rdeče čete skupno s Kitajci napadle po Japoncih zasledene trdnjave Nikolajevsk ob Amurju in osvojile utrdbe ter pozvale Japonce, naj se udajo.

Amerika.

Ameriški poveljnik v Jadranu odstavljen.

LDU Berlin, 24. februarja. (DKU) »Deutsche Allgemeine Zeitung« poroča iz Lugana: Poveljnik ameriškega brodograjskega podjetja v Jadranu Andrews je odstavljen.

Anglija.

Angleška se pogaja z Rusijo.

LDU Rotterdam, 24. februarja. (DKU) »Morning Post« zatrjuje, da se vzlic vsem zanikanjem Anglija pogaja s sovjetsko Rusijo glede mirovnih pogojev. Posredovalci so na eni strani Litvinov in Funkelstein, na drugi strani pa misija O'Gradyja.

LDU Rotterdam, 23. februarja. (DKU) »Nieuwe Rotterdamse Courant« javlja iz Londona, da je ministrski predsednik prejel prošnjo, ki jo je podpisal general Gough, bivši vodja angleške misije v severo-zahodni Rusiji, ter nekatere druge ličnosti, ki so zadnje dve leti delovale na različnih uradnih mestih v Rusiji. V tem pismu prosijo, naj Anglija prizna sovjetsko vlado; zakaj nevarnost boljševiške propagande ni večja kot nevarnost, ki izvira iz nadaljnjega obstoja sedanjih razmer. Ako iz Rusije ne bo prihajalo žito, se bo vzhodno od Rena pojavila lakota in velike zmešnjave, in to bi bil najboljši povod, razširjanje boljševizma.

Nova angleška armada.

LDU London, 23. februarja. (DKU — Reuter.) Pri razpravi o proračunu vojnega ministrstva v angleški zbornici je vojni minister poročal o vojaškem položaju. Med drugim je izvajal, da se splošna vojaška dolžnost v Veliki Britaniji konča z 31. marcem t. l. S tem dnevom pa se ustanovi nova vojska, ki bo štela približno 220.000 prostovoljcev, v to število pa niso vštete čete, ki se nahajajo v Indiji. Minister je nadalje izjavil, da se je Velika Britanija za mirovne konference premalo zavzemala za odpravo prostovoljnih vojsk. Edina velika država, ki se je odrekla vojaški obveznosti, je Nemčija. Priznati pa mora, da je Nemčija to storila le vsled tega, ker je bila v to prisiljena.

Nemška Avstrija.

Stavka na Dunaju.

LDU Dunaj, 24. februarja. (ČTU) V delavnicah vzhodnega kolodvora stavka 1000 in v delavnicah severnega kolodvora 2000 delavcev.

Rumunija.

Kronanje rumunskega kralja.

LDU Budimpešta, 24. februarja. (ČTU) Kakor poročajo iz Bukarešte, se bo dal rumunski kralj Ferdinand v Karlsburgu kronati kot vladar razširjene Rumunije.

Bolgarija.

Zbornica razpuščena.

LDU Praga, 23. februarja. (ČTU) Iz Sofije poročajo: Težkoče, ki sta jih povzročili obe socialistični skupini v narodni skupščini, niso več v skladu z dejanskim razpoloženjem državljanov, zlasti ne po težkem porazu, ki ga je prizadela socializem in komunistom ravnokar končana stavka. Vsled tega se je vlada odločila, razpustiti narodno skupščino, ki je bila izvoljena pod popolnoma drugimi političnimi razmerami, kakor so sedaj. Vlada namerava razpisati nove volitve, da si zagotovi stalno večino, ki bi kolikor mogoče soglašala z javnim mnenjem v državi. Razpust zbornice je vlada naznanila v seji dne 20. t. m. brez vsakega pripetljaja.

Naročajte „Slovenca“!

Politične novice.

+Razpoloženje za ljudsko glasovanje na Koroškem in nemške intrige. V pasu A je razpoloženje za Jugoslavijo dobro. Vojaštvo je dobro in resno, kar imponira ljudstvu, ki je videlo prej divjanje nemških Volkswehrovcov. Tudi v pasu B je razpoloženje za Jugoslavijo vedno močnejše, čeravno se ljudstvo ne upa tega povsod pokazati, ker je nemška vlada na Koroškem kruta. V Celovcu si široke plasti prebivalstva želijo, da zasedejo Celovec Jugoslovani, ker prebivalstvo strda; na teden dobi tam oseba četrtil kg slabe moke in 10 dkg mesa. Nemška vlada, ki se boji prebivalstva, je med ljudstvom razširila vest, da bo izročila vlado Italijanom, ako sama ne bo mogla več obvladati prebivalstva. In Italijani so ljudje siti in se jih boje, zato so mirni. In res so zasedli Italijani zopet postojanke, s katerih so se bili prej že umaknili. Nemški voditelji na Koroškem pa še vedno ne mirujejo in bočejo svet z lažnjivimi poročili o položaju preslepiti. Izmišljene vesti o dogodkih v pasu A spravljajo v svoje časopise. Tako je tudi »Grazer Volksblatt« objavil 11. t. m. izmišljeno poročilo, tako da so macedonski vojaki zamenjali tržaški bataljon itd. Macedonci sploh ni na Koroškem in tržaški bataljon je bil vedno na Koroškem. Tudi vse ostale trditve v omenjenem dopisu, kakor o zapiranju Nemcev, so docela izmišljene.

+Kristan se priporoča. G. Kristan je moral sleči ministrski frak in prenesti svoje kovčke iz Belega grada v Ljubljano. Konec je potovanja in banketov, treba je igrati zopet ulogo izkoriščevanega proletarca. In to boli! Posebno hudo je pa g. Kristanu, ko vidi, da »mladi, smrkavi doktorji«, ki jih je on spravil v gorka gnezda pri raznih uradih, agitirajo med socialno-demokratskimi pristaši proti njemu, voditelju ministerijalcev. To je bridko in mi razumemo njegov gnev. Krčevito poizkušaj, prikupiti se sodežem in jim pošilja v »Napreju« pismo. Toda namesto, da bi jim razjasnil svoje delovanje v ministertvu, se zaganja v »klerikalno nesramnost, umazano natolcevanje, psovke, klevete in grdobije« in pravi: »Naša stranka je bila majhna in z njo smo rasti tudi mi.« Rastel je s stranko na moči in denarju in ko je zrastel tako visoko, da se je dotaknil ministrskih stolcev, je pri večini lastne stranke izgubil tla. In bivši minister je našel eno samo zdravilo, ki kaže njegovo duševno kulturo. Kristan pravi: Štefe se je obesil, njegov slučaj je jasen za urednika »Slovenca« in »Večernega lista«. Taka surovost bivšega ministra se sama sodi! Tako se g. Kristan priporoča sodežem v blagohotno upoštevanje. To je njegov edini odgovor na dejstva, ki smo jih prinesli o njegovem ministertvu. V svoji obnemoglosti je ta padli junak pomilovanja vreden.

Dnevne novice.

— Iz Brna se poroča, da so na živino-zdravniški visoki šoli istotam promovirali dipl. živinozdravnikom kot prvi Jugoslovanci Pahor Filip iz Vrtojbe pri Gorici, Šribar Makso iz Spodnje Hudičje pri Celju in Franc Samec iz Loznice pri Celju.

— Za širjenje katoliškega tiska. V torek, dne 24. t. m. se je vršil ustanovni občni zbor »Katoliške lige«, društva za širjenje katoliškega tiska.

— I. pastoralna konferenca za radovljiško dekanijo bo dne 14. aprila ob 10. uri dopoldne na Breznici.

— Vse tovariše — visokošolce in srednješolce — iz litijskega okraja prosim, da mi zanesljivo vsi nemudoma blagovolijo po dopisnici sporočiti svoje sedanje in počitniške naslove. Miha Lah, Ljubljana, Ljudski dom, soba SDZ. (k)

— Za Krekovo politično šolo je daroval preč. g. Franc Žužek, župnik na Kopanju, 200 K.

— Ubogi otroci! V nekem kraju blizu kočevske meje nagovori učitelj 10 do 12-letne otroke, naj mu odkritosrčno povedo, koliko izmed njih ni še nikdar pokusilo žganja. Izmed 32 dečkov so se javili le trije, izmed 26 deklic le 14, da niso še žganja pili. — Na vprašanje, koliko jih še ni kadilo: dečki že vsi, deklica nobena. Konec ure jih opozori, naj povedo doma, kako malo otrok se ni pilo žganja, »hoste videli, kaj bodo starši rekli«. »Smejale si se bod o«, se začuje iz klopi. Kakšne občutke je ponesel ta dan učitelj iz šole?

— Pri zamenjavi bankovcev bosta sodelovali poleg že objavljenih zavodov tudi Češka banka Union, podružnica Celje v Celju in Zadruga zveza v Celju. — Predsedstvo delegacije ministrstva financ za Slovenijo in Istro v Ljubljani.

— Cerklje na Dolenjskem. Dne 20. februarja je bil tukaj prvi letni in živinski sejem, na katerega so prignali že precejšnje število živine, konj in prašičev. Tudi kramarjev je že bilo dokaj. Upa se, da bodo tukaj sejmi zelo živahni, kar je že pokazal prvi, čeprav ni bil razglašen v so-

sednjih župnijah in ne na štajerskem; pa so vključ temu prišli sejmarji celo iz Rajhenburga. Prav živahen sejem se pričakuje zopet na sredo pred Binkošti.

— Telefonski pogovori z Nemško Avstrijo. Telefonski pogovori so dovoljeni ta čas razen med Ljubljano tudi med Mariborom, Celjem, Ptujem in Zidanim mostom na eni ter Dunajem in Gradcem na drugi strani. Triminutni pogovor stane v vseh imenovanih primerih štiri dinarje ali 16 K. Nujni pogovor pa valja trikrat toliko.

— Vojvoda Babunski umrl. V Velesu v Macedoniji je dne 18. t. m. na pljučnici umrl vojvoda Jovan Babunski. Vojvoda Babunski, rojen v Macedoniji, je stal še pred balkansko vojno na čelu srbske revolucionarne akcije v bivši Turčiji. On je bil dolga leta na čelu srbskega četniškega gibanja v Macedoniji. Udeležil se je balkanske in svetovne vojne. Bil je junak v besede pravem pomenu.

— Nesreča z ročno granato v Idriji. Dne 18. t. m. so se igrali otroci v strugi Nikove za »Tinčeto« hišo v Idriji. Našli so ročno granato in misleč, da je konserve, tako nerodno z njo manipulirali, da se je razletela. Dva šolarja, Likar Anton in Čurk Ivan, sta bila na mestu mrtva, dva druga, že izven šole, nevarno ranjena. Eden od teh, Tušar, je, kakor se sliši, med transportom v bolnišnico umrl. Preiskava radi nesreče je v teku in bo baje dognala čudne reči.

— Ubogi starši! V fari ob štajerski meji je katehet pridobil prav lahko dečke za abstinenco. Držali so jo, dokler niso bili od staršev prisiljeni piti. Enemu dečku so rekli doma: do Velike noči le bodi, takrat pa bodo prišli boter in boš moral piti.

— Če se človek napije čez mero vina, mora paziti na žep: to zlato resnico je izpoznal ključavničar Lojze H., ki ni pazil v gostilni na to, kaj se godi v tovaršiji veselih vinskih bratcev in sestrice, od katerih eden ali ena mu je izmaknil 400 K.

— Previdnost pri nakupu usnja. Kmet K. J. iz Grosuplje je kupil pri Mergenthalerju v Ljubljani 3 kg usnja, katero je nameraval nesti domov brez izvoznice, vsled česar so mu na kolodvoru državni varnostni organi usnje zaplenili; centralni urad proti verižništvu je pa K. J. obsodil na 200 kron globe in 3 dni zapore, usnje zapade. Pri tem pripominamo, da kdor kupi usnje in ga pelje iz Ljubljane, si mora preskrbeti dovoljenje pri domačem okrajnem glavarstvu ali pa pri oddelku za trgovino in industrijo v Ljubljani.

— Tatica na »Novi pošti« v Kranju. Ivana Avsenek, brezposelna natakarka iz Zvirš, katere je dobila pri deželni sodnji v Ljubljani pred meseci 14 dni ječe, ker je okradla nekega gospoda pri »Lloydus«. Ker je ukrala na »Novi pošti« v Kranju Mariji Česnovarjevi obleke v vrednosti 430 kron. Avsenekova odločno zanika, da bi bila ona kradla, toda priča Česnovar potrjuje, da jo je Avsenekova okradla. Sodišče je obsodilo Avsenekovo v 6 mesecev težke ječe.

Ljubljanske novice.

Ij Shod krščanskimislečega delavstva, ki ga priredi Delavska zveza, se vrši v sredo, dne 25. februarja ob 7. uri zvečer v veliki dvorani Ljudskega doma. — Pri-dite polnoštevilno!

Ij Sestanek duhovščine ljubljanskega mesta bo danes ob 5. uri v posvetovalnici Jugoslovanske tiskarne.

Ij Seja S. K. S. Z. Danes ob 8. uri zvečer v navadnih prostorih seja S. K. S. Z. — Vabimo zastopnike Ljubljane, Zveze Orlov, J. S. Z., Slov. ženske zveze in Ljudskega odra. — Spored važen. — Predsednik.

Ij Mladeniči rojstnih letnikov 1896, 1897 in 1898 se opozirajo radi zgleditve v mest. vojaškem uradu dne 27., 28. in 29. februarja 1920 na razglas, ki je nabit na mestni deski in po mestu.

Ij Umrli so v Ljubljani: Urban Zankelj, 53 let. — Vera Donver, zidarjeva hči, 6 tednov. — Ivana Velepčič, sodnega pristava vdova, 87 let. — Fran Hitti, trgovec, 43 let. — Josip Bezljaj, invalid, 29 let. — Ana Cvetan, kuharica, 33 let. — Julija Jerman, žena užitnin. preglednika, 26 let. — Marjeta Kašman, drvarjeva žena, 63 let. — Maks Merhar, umir. žel. sluga, 66 let. — Albina Merhar, žena prej navedenega, 62 let. — Lovro Poljanec, finančne straže nadpreglednik, 53 let. — Fran Sosso, žel. sklad. delavec, 34 let. — Ana Zadražnik, kuharica, 27 let.

Ij Mladina pred poroto. Predsednik deželne sodišča je pri porotni obravnavi povedal žalostno resnico, da se obtoženci, ki stoje pred ljubljansko poroto, rekrutirajo večinoma iz vrst »vojne mladine«. Vojna je razkrojila etične temelje družbe, zastrupila je pravni čut in zmedla vse pojme o poštenju. Z resignacijo poudarjajo zagovorniki to dejstvo in cinčni odgovori obtožencev govore bolj kot vse. V istem času, ko se pred poroto razgrinja vsa gnoloba teh mladih duš, sede v avditoriju polodrasli dečki, ki se naslajajo nad »drznostjo« in

premetenostjo obtožencev. Nizkotna rado-vednost, da pogledajo in ovohajo gnobno mlakužo zločina, vodi del »zlate mladine« v porotno dvorano. Tam zanje ne sme biti prostora. Gotovi smo, da bodo poklicani činitelji — predvsem šolska ravnateljstva — v tej smeri napravili svojo dolžnost.

Ij Okraden Američan. Frank U. z Dolenskega se je pripeljal 7. januarja t. l. iz Amerike nazaj v Ljubljano. Vesel je bil in je dajal za pijačo, kdor je hotel piti. In padel je v krepelje ribčev iz Cerkvene ulice, kateri radi pijejo rujno vince, kadar jim ga kdo drugi plača. V družbo s Frankom U. je prišel tudi Jože Urbanec, kateri živi v skupnem gospodinstvu z vdovo Marijo Muhičevno in Amerikanec je sproti plačeval s tisočaki, katere je kar metal okoli Urbanc je šel še po Muhičevno, katere je tudi šla in pla na Frankov račun. Na to sta ga spravila spat in sta mu ukradla Jože in Marička 4 bankovce po 1000 kron, katere sta skrila v drvarnico, kjer jih je policija tudi našla, ker je Frank, ko se je streljal, vso reč policiji ovdal. Pred ljubljansko deželno sodnijo valita krivdo Jože na Maričko, Marička pa na Jožeta. Sodišče (prvomestnik nadsvetnik Zebre) je obsodilo tako Jožeta Urbanca, kakor tudi Muhičevno Maričko vsakega na 1 leto težke ječe.

Ij Tatvina v »Vnovčevalnici za živino«. Vinko Brozovič je ukradel 10. decembra l. l. svoji delodajalki »Vnovčevalnici za živino in mast« v Ljubljani 7 kg sala. Pri deželni sodniji so ga za to obsodili na 14 dni zapore.

Izpred porote.

Na glavnem kolodvoru ukradeni kovčeg. Anton Lavrič iz Travnika se je pripeljal 10. decembra l. l. zvečer z drugimi tovariši iz Amerike na ljubljanski glavni kolodvor, kjer je čakal na odhod vlaka v Kočevje. Ko je šel k blagajni, da kupi vozni listek, je postavil svoja dva kovčega na tla, ko se je pa vrnil od blagajne, je pogrešil oba kovčega in ju je pričel iskati. Pristopil je k njemu Ferdinand Tušar in mu povedal, da je njegova kovčega odnesel neki mlad fant, katerega po videzu pozna, ker je služil z njim skupaj pri vojaki v Mariboru. Proti primerni nagradi je nato pomagal iskati fanta po mestu. Drugo jutro sta ga našla v nekem izkuhu v Florijanski ulici; piše se Ivan Klebe in je iz Filipanov v Istriji doma; rojen je bil leta 1896. Klebe je imel na sebi Lavričevno obleko. Vzlic temu Klebe tatvino tajni in pravi, da je kupil obleko prejšnjo noč od nekega, njemu popolnoma neznanega človeka. Ta neverjetni izgovor pa izgublja vso vrednost, ako se uvažuje, da je videl Tušar obdolženca, ko je pobral Lavričev kovčeg in zbežal z njim s kolodvora in da je tudi priča Alojzij Martincič videl v tisti noči Ivana Klebeja, ko je nosil kovčeg proti Florijanski ulici, drugega je moral med tem časom že neke skriviti. Klebe je oškodovan za 200 dolarjev ali 18.000 jugoslovanskih kron. Obtožnica zahteva obsodbo zaradi hudodelstva tatvine po §§ 171., 137. in 179. kaz. zak. Obtoženec tajni. Pravi, da mu je oče pošiljal denar in ga je prihranil pri vojaki in prislužil v Grebinju kot kmetijski delavec, nazadnje je prišel v Ljubljano po izpustnico. — »Ste li bili na kolodvoru? Priča vas je videla.« — »Prosim, o tem nič ne vem.« — On tajni, da ni nosil kovčegov. »Kaj pa ste v Ljubljani videli. Cerkev sv. Jakoba z velikim stolpom?« — »Vse mogoče, jaz ne vem imena.« — »Kako ste prišli do te obleke?« — »Kupil sem jo od neznanca.« Priča, ki je Amerikanec in ki so mu bili ukradeni kovčegi pove, da so predmeti, obleka, nož, rokavice, prstan, srajca, ki jih nosi Klebe, njegovi. »Kje ste dobili srajco, Klebe?« — »Z obleko sem jo kupil, prosim.« — »Kar tako za nameček kaj ne?« Priča Tušar pove, da je videl Klebeta na kolodvoru, kako je dvignil kovčega in jih nesel. Glavno vprašanje se je glasilo: Ali je kriv, da je ukradel stvari v vrednosti nad 400 kakor tudi nad 4000 K? Porotniki so soglasno odgovorili z »da«. Sodni dvor mu je prisodil dve in pol leti ječe.

Vlom v kemično tvornico v Mostah. Za 35.000 kron živega srebra ukradeno. V kemični tovarni v Mostah so 22. julija 1919 zjutraj opazili, da je bilo vlomljeno v skladišče in da so vlomilci ukradli 17 steklenic živega srebra v vrednosti 35.000 kron; živo srebro je bilo lastnina komisije za stvarno demobilizacijo. Sum, da so izvršili vlom, je padel na Josipa Jakopila iz Pulja, Franceta Steinerja iz Divače in na Vlada Cicerona iz Lokovca, kateri so takrat tvorili vojaško stražo v tovarni in so strazili tudi skladišče in na tvorniške delavce, zaposlene v bližini skladišča se nahajajočega generatorja za plin, ker so se nahajali v najboljši priložnosti, da izvrše to tatvino ali bi pa morali vsled svojega posla vsaj opaziti izvršitev tatvine. Obtožnica izvaja dalje, da je bil sum popolnoma upravičen in da se je prvi izdal Jakopin, ker je brez vidnega vzroka postal zelo surov napram vodji tovarne dr.

Frucht in ker je imel s soobdolžencem Steinerjem tajnstven pogovor. Ker se pa ni udal, so prišli policijski detektivji Steinerja, kateri jim je po hudem duševnem boju priznal tatvino. Povedal je, da so se udeležili vsi trije in neki neznan civilist tatvino in da jih je zapeljal Jakopin, kateri je stal na straži, ko so Steiner, Cicero in civilist dejansko izvršili vlom. Popisal je tudi kraj, kjer so zakopali ukradene steklenice in so jih tam tudi v resnici našli. Vladimir Cicero je nato tudi priznal svojo soudeležbo. Steiner je pozneje pustil poklicati k sebi dr. Frucht, kateremu je še enkrat skesano priznal tatvino in ga prosil, naj posreduje za milostno kazn. Kljub opisanemu dejanskemu stanju in dejstvu, da so se našle steklenice na mestu, katerega je opisal Steiner in da je ravno to povedal tudi Cicero, sta vendar Steiner in Cicero pri sodnijskem zaslišanju nepričakovano preklcala svoje priznanje. Skladišče je bilo na zvonji, pri oknih, nedotaknjeno in ker je bilo celo noč zastraženo po vojaki, je nemogoče, da bi bili mogli kak drugi ljudje neopaženo izvršiti tatvino; zato pride v poštev edinole vojaška straža in se to popolnoma ujema s tem, kar sta Steiner in Cicero priznala pri policiji. Dognalo se je, da obdolženci ne spadajo pod vojaško oblast, ker jih je vodja tovarne dr. Frucht sprejel in plačal kot straže in ker niso bili nikdar sprejeti v vojaško službo jugoslovanske armade, vsled česar spadajo pod civilno sodišče. Obtožba zahteva, da naj se Jakopin, Steiner in Cicero kaznujejo po § 179. kaz. zak. — Pri razpravi so vsi trije obtoženci odločno tajili dejanje. Jakopin natančno opiše svojo službo, in trdi, da so izpovedbe obeh tovarišev nastale pod pritiskom policije. Steiner temperamentno pripoveduje o svoji nedolžnosti. Ko je stražil pred tvornico, je opazil, da se v bližini giba neka senca. »Luna je sijala in mislil sem, da je to refleks lune. Ko sem se obrnil, ni bilo nič več, a par trenutkov potem se je senca začela zopet gibati. Jaz sem šel za njo, a je izginila proti Dev. Mariji v Polju.« Predsednik nato prebere protokol policijskega ravnateljstva, ki obsega popolno priznanje tatvine. Obtoženec se zagovarja, da je bil razburjen, da je stal pod pritiskom policijskega organa itd. On tega ni nikdar tako mislil in rekel. Predsednik ga opozori na to, da je na policiji povedal, kje so zakopane ukradene steklenice. »Čuden slučaj je, da sta to povedali v razburjenju, da niste ničesar vedeli o celi stvari in vendar je policija res našla tam steklenice.« — Tretji obtoženec Cicero pravi, da je bil oba dneva prost službe in da je spal celo noč. Izključeno je torej, da bi bil kradel. Tudi on zanika krivdo in noče ničesar vedeti o svoji izpovedi, ki jo je policija bila vzela na znanje. Jakopila pripominja, da sta njegova tovariša podala pred policijo lažljivo priznanje, ker sta stala pod vplivom vodstva kemične tvornice, ki hoče njemu škoditi.

Kurjač Zidan, kot priča zaslišal, izpove: Imel sem nočno službo od 6. zvečer do 6. zjutraj Ob pol 2. ponoči sem videl, da so se odprla vrata skladišča. K meni je prišel Jakopila in mi rekel: »Bodite tiho o tem, kar ste videli in ne povejte niti svoji ženi; 1000 kron dobiti, ako molčite.« — Drugi je bil pa tak, kakršen je tale (pokaže na Steinerja). Predsednik Regally: »Zakaj niste nikomur povedali?« — »Bal sem se.«

Ravnatelj Moric Frucht ni prišel k razpravi. Njegova izpoved se prebere. Zidan mu je povedal, kar je videl, da sta Jakopila in Steiner kradla; s 500 kronami je Žibertu nagradil. Na kolodvorski policijski ekspozituri mu je pa Steiner jokajoč priznal, da je bil Cicero v skladišču in dajal steklenice vun. Steiner in neki civilist sta jih skrila, Jakopila je pa stražil. Prokurist tvornice Fran Nesman potrdi v polnem obsegu Steinerjevo priznanje, ki ga je podal na kolodvorski ekspozituri dr. Frucht in njegovi in v navzočnosti revirnega nadzornika Ljubiča.

Revierni nadzornik Habe se je peljal na lice mesta v tvornico. Ko je tam stal, je videl zadaj v očalih, da se nekdo potihoma bliža, bil je to Steiner, kateri je nekaj z Jakopilom paktiral. Meni je bila vsa stvar s tem jasna, nadaljno preiskavo je pa vodil g. revierni nadzornik Ljubič. — Predsednik senata dvorni svetnik Regally Steinerju: »Kaj ste šli tja špeget?« — Steiner: »Nič ni res, kar priča pravi.«

Revierni nadzornik, vodja ljublj. kolodvorske policijske ekspoziture izpove: »Ko sem prišel v g. reviernim nadzornikom Habetom v tvornico in izvršil aretacije, sta bila Jakopila in Steiner huda in sta kričala.« Na ekspozituri je Steiner izpovedal: »Kar sem storil, sem storil; jaz sem bil, Jakopila, Cicero in neki civilist.« Rekel je, da bi rad govoril z ravnateljem. Ko je prišel ravnatelj, je pričel jokati. Priča potrdi, da se je vršil prizor na ekspozituri tako, kakor sta ga opisala dr. Frucht in prokurist Nesman. Steiner je povedal, kje so zakopali živo srebro. Dvorni svetnik Regally: »Ali bi bili našli steklenice, če bi vam ne bil on povedal, kam

so ga zakopali?« — »Ne bili bi ga našli.« — »Težko.« — »Ali je bilo srebro globoko v ilovici zakopano?« — »Do 10 cm globoko.« Dvorni svetnik Regally Steinerju: »Kaj pravite na to?« — Steiner: »Če sem jaz to priznal, potem me spravite v norišnico.« Državni pravdnik dr. Modic zahteva, da naj porotniki potrdne na nje postavljena vprašanja. Zagovornika dr. Valjavec in dr. Krejči prosita, da naj porotniki na nje postavljena vprašanja zanikajo. Porotniki so odgovorili tako-le: Z 10 glasovi proti 2. so potrdili, da je Jakopila kriv tatvine, toda ne v tatinski družbi, da presega vrednost ukradenega živega srebra 100, toda, da ne presega 400 kron. Vprašanje glede na Steinerja so zanikali s 7 »da« in s 5 »ne«, glede na Cicerona pa s 4 »da« in z 8 »ne«. Senat je obsodil nato Jakopila v 9 mesecev težke ječe, Steinerja in Cicerona pa oprostil.

Najnovejša poročila.

NARODNO PREDSTAVNISTVO.

Beligrad, 24. febr. (Izv.) Ministrski svet je danes sklenil, da se narodno predstavništvo sestane dne 1. marca. Ako pridejo v pondeljek vsi poslanci bivše opozicije v Beligrad je kvorum zagotovljen. Kot prvi predmet pride na vrsto zakon o davku na vojne dobičke. Demokratska vlada je izdala mnogo naredb, ni pa hotela uveljaviti tega zakona. Nato bo prišel na vrsto predlog o volivnem redu, ki bo takoj izročen odseku.

NOV ULTIMAT.

Beligrad, 24. febr. (Izv.) Danes sta poslanika Angleške in Francoske izročila namestniku ministra za zunanje zadeve dr. Spalajkoviću ponovni ultimati glede jadranskega vprašanja. Ultimati pravi, da se mora naša vlada odločiti, ali pristane na londonski dogovor, ali pa sprejme kompromis Lloyda Georgea. Ta ultimati bo prebran na prvi ministrski seji. Obče prevladuje mišljenje, da je treba odbiti kompromisni predlog Lloyda Georgea, samo da dobimo Reko.

IZPRAZNITEV MADŽARSKE PO RUMUNIJU.

LDU Pariz, 24. februarja. (DKU) Wolffov urad javlja: Kakor poroča »Matin«, je vprašanje izpraznitve Madžarske po rumunskih četah izzvalo v rumunskem kabinetu resen spor. Trgovinski minister in vojni minister sta odstopila. Večina je za to, da se Madžarska izprazni, dočim se vojaški krogi temu odločno protivijo.

LDU Budimpešta, 24. februarja. (DKU) Ogrski korespondenčni urad poroča: Rumunske čete so se danes začele umikati s črte reke Tise. Ozemlje med črto reke Tise in takozvano Clemenceaujevo demarkacijsko črto bo ostalo do srede marca nezasedeno.

BOJI NA RUSKEM.

LDU Berlin, 24. februarja. (Dun. KU) Iz Londona se poroča: Britanski vojni minister je dobil vest, da je v Južni Rusiji armada prostovoljcev zopet zavzela Rostov ob Donu, pri čemer so boljševiki izgubili 1900 ujetnikov, 22 topov in mnogo vojnega materiala.

LDU Berlin, 24. februarja. (Dun. KU) Listu »Lokalanzeiger« se poroča iz Varšave: Napad boljševikov, ki so ga pripravljali toliko časa, se je že začel v odseku Vologda (?). Borba je trajala ves dan z izredno ljutostjo. Napad je bil odbit. Kakor doznava »Daily Mail«, je armada generala Denjškina pri Rostovu ob Donu prešla v napad.

FRANCOSKI FINANČNI NAČRT.

LDU Pariz, 24. februarja. (DKU) Kakor poročajo pariški listi, je finančni minister poslal predsedniku zbornične komisije za finančne probleme pismo, kjer mu je obrazložil vse izpremembe finančnega načrta, kakršne je zamislil on. Glavne točke finančnega programa so: Revizija pristojbine za prenos premoženjske lasti v korist rodbin z mnogimi otroci; povišanje najmanjše izmere osebnega dohodka, ki je še prosta davka; podaljšanje veljavnosti izrednega davka na vojne dobičke; odprava davka na prirastek premoženja; uvedba prometnega davka na vsakršne kupčije; davek na inozemske premoženjske objekte, ki so last osebe, ki bivajo stalno ali vsaj običajno v Franciji. — Prinos teh novih davkov se ceni na 8 in pol milijard frankov.

Prosveta.

pr Glasbena Matica. V petek 5. marca t. l. bo v Ljubljani v narodnostnem in glasbenem oziru veleznanim in pomemben koncert medimurskih narodnih pesmi. Pevski zbor iz Macinec priredi pod vodstvom svojega župnika Ignacija Lipnjak v veliki dvorani hotela Union »Medimurski večer«, na katerem se bodo pele izključno jugoslovanske narodne pesmi iz Medimurja, katere je nabral in harmoniziral župnik Vinko Žganec. Isti zbor broječ 48 kmečkih

fantov in deklic je lani z velikim uspehom iste pesmi pel v dvorani hrvatskega konservatorija v Zagrebu. Predprodaja vstopnic se že te dni prične v trafikih v Prešernovi ulici.

pr Koncerti Glasbene Matice v mesecu marcu s sodelovanjem pevskega zbora in orkestra bodo v ponedeljek 15. in 22. Zbor bo izvajal zborovske skladbe z orkestrom skladatelja Stanka Premrla, Viteslava Novaka, Davorina Jenka, Zdenka Fibicha in a-kapella zbore Lajovica: Pomladni spev, Črna lutnja in Adamičev zbor: Bela breza se zdramila in Adamičev zbor: Jezdeca po Pavčiču za mešani zbor prirejenega.

pr Iz gledališke pisarne. Vsled bolezni gđe. Gajeve in nekaterih godbenikov odpade v sredo, 25. t. m. predstava »Mignon« za abonement B/2. Operno gledališče ostane ta dan zaprto. Za kupljene vstopnice se denar vrne pri dnevni blagajni.

pr Iz pisarne dramskega gledališča. V petek, 27. t. m. »Beneški trgovec« izven abonementa. — Ker se je med občinstvom raznesel glas, da bo »Beneški trgovec« le za predstavo v prid Udruženja igralcev opremljen z baletom, petjem in godbo, izjavlja vodstvo dramskega gledališča, da bo »Beneški trgovec«, kakor tudi sploh vsaka predstava, naštudirana v drami, vedno enako vpriporjena in vedno enako opremljena, pa naj bo igrana v prid Udruženju v abonementu ali izven abonementa, za nedeljsko publiko ali pa za delavce in uradnike.

Dijaški vestnik.

d Congr. Mar. Acad. Jutri, dne 25. febr. redni tedenski sestanek ob pol 8. uri zvečer v Marijanišču. — Prefekt. (k)

Dr. Ivan Shvegel, član parlamenta:

Valuta in zunanja trgovina.

Življenskega pomena je, da posveti naša država izboljšanju deviznih kurzov največjo in takojšnjo pozornost, kakor delajo to — o tem se moremo poučiti iz francoskih in angleških listov — tudi druge po vojni prizadele evropske dežele, katerih finančni in politični položaj ni niti iz daleka tako težaven kakor naš.

V deviznih kurzi se izraža vrednost valute kake dežele v valuti druge dežele. Pred vojno devizni tečajji niso bili izpostavljeni velikim izpreminjevanjem, kajti kakor hitro so dosegli takozvano zlato točko, je takoj postalo razpoložljive gotovega zlata koristnejše in s tem so se tečajji izravnali. Od tedaj so evropske države izvoz zlata ustavile in tako odtegnile temeljni vplivu na silna izpreminjevanja meničnih tečajev v tem pravcu.

Glavni razlog za nizko stanje deviz kake dežele nasproti drugi so prvič velike uvozne potrebščine prve dežele, vsled katerih je treba velikih plačilnih sredstev v valuti druge dežele, ako se pa ta uvozna plačila — kakor je bilo to n. pr. pri Angliji — ne poravnava z obrestmi glavnice, ki so naložene v inozemstvu ali z broderskim zaslužkom. In ker so plačilna sredstva (menice) zakonu o ponudbi in povpraševanju ravno tako podvržena kakor vsako drugo blago, se dviga s potrebščino pač tudi cena (kurz) menic. Drugič: valuta kake dežele se poslabša vsled pretirane izdaje papirnatega denarja ob nezadostni zlati utemeljitvi. Ta drugi razlog velja pri nas kot najzlastnejša dedščina, ki nam jo je mogla zapustiti avstroogrška država, radi katere jo bodo preklinjali nešteti nedolžni ljudje, ki vidijo, kako se jim taja mnogokrat težko pridobljeno premoženje kakor sneg.

Kot sredstvo za izboljšanje meničnih tečajev je veljal tam, kjer izvoz zlata ali tujih vrednostnih papirjev ni prihajl v poštev, predvsem ta način, da je dolžna država v državi-upnici najela državno posojilo. Na ta način so Francija, Anglija in Italija tekom vojne pokrivala svoja velika vojna naročila, ne da bi se bili menični tečajji na New-York tako rapidno dvigali, kakor bi bila množina ameriškega izvoza opravičevala. In s tem, da se je newyorški kurz držal kolikor mogoče nizko, so dobili evropski zavezniki ameriško blago, ki so ga morali plačevati v dolarjih, ceneje, nego ako bi se bila pustila dolarskemu kurzu prosta pot. Mogli bi celo postaviti dokaz, da so devizni kurzi nazadnje pripravili Ameriko do tega, da se je udeležila svetovne vojne. Devizni kurzi so povzročili velika ameriška posojila in posojila oziroma interes, da bi posojila ne izgubila vrednosti, je nagnil Ameriko, da je osebno stopila na mejan za zmago zaveznikov. Kot zasilno sredstvo za utrditev meničnih tečajev so posojila, čeprav včasih neobhodno, pa vendar samo začasno sredstvo. Posojila se morajo prej ali slej plačati in potem pride resnica vendarle zopet do svoje veljave, ne glede na to, da je postala medtem mnogokrat še huja, kajti posojila zavajajo izposojujoče si vlade večkrat v zapravljanje. To se je pri Angliji in Franciji (da o drugi deželah niti ne govo-

rimo) pokazalo takoj po vojni, ko evropske vlade niso več hotele in mogle še dalje umetno podpirati kurza, nakar je kurz ameriškega dolarja takoj rapidno poskočil.

Težavnejši, a trajnejši sredstvi za izboljšanje slabe valute sta v tem, da se zmanjša obtež (cirkulacija) papirnatega denarja in omeje javni izdatki dežele, ki se na udoben način poslužuje fabrikacije papirnatega denarja in povzroča zgolj navidezen prospek (ki so ga dolenski kmetje tekom vojne po krivem imenovali »božji žegen«), s tem pa zopet daje povod za za- sebnost razpisnost in razkošje v času, ko bi bila potrebna največja štedljivost posameznika.

Nadaljnje sredstvo je povzdiga izvoza, s čimer nastanejo tuje plačilne obveznosti nasproti lastni deželi, kar ima za posledico, da nastane povpraševanje po njenih plačilnih sredstvih, ki vsled tega poskočijo v kurzu. Predpogoj za povzdigo izvoza je pomnožitev produkcije. Da sedanje razmere, ko bi vsak hotel živeti na državne stroške in ko vlade darežljivo plačujejo podpore za brezposelnost, tega pota do pobiljšave ne pospešujejo ravno, je eden izmed mnogih žalostnih znakov te dobe, ki poka v vseh sklepih. In vendar je treba tu zastaviti vrvod. Vsa gospodarska vprašanja, celo najzapletenejša, so končno zelo enostavna: gre za delati ali ne delati.

Vsporedno s pospeševanjem izvoza

mora iti čim večja omejitev uvoza. Vendar je treba to sredstvo previdno rabiti. Razkošno blago, nasladi, kakor jih n. pr. v velikih množinah dobavlja Francija, se morajo zabraniti. Surovine, potrebna živila za delavno ljudstvo pri izključitvi ne smejo biti na enak način prizadeta, ker so mnogokrat za lastno produkcijo neobhodno potrebna. Na francoskem prihaja iz krajev, ki so jih bili Nemci opustošili, veliko pritožb, da se ovira obnova dežele in upoštevate obratov v tamošnji industriji ravno s tem, da uporablja francoska vlada politiko o omejitvi uvoza prečablonsko in premalo prožno. Mnogokrat gre pri enem ter istem predmetu — kakor pri krepki medicini — zgolj za količino, katera se sme dovoliti in katera ne.

Boljšje sredstvo, katero poizkušajo v solidni Angliji, da bi omejili kupno moč tistih, ki razsipajo denar v narodnogospodarsko škodljivih izdatkih, je strogo obdavčenje. Ti nepotrebni izdatki za razkošje, ki označujejo sedaj življenje v revni Evropi ravno tako kakor v bogati Ameriki, so enako škodljivi za deželo, če se plačajo inozemstvu ali pa se trošijo doma. V prvem slučaju direktno zvišujejo naš dolg inozemstvu, v drugem slučaju pa imajo posredno enak učinek, ker zaposlujejo domačo produkcijo z nepotrebni deli in jo ovirajo, da bi se posvetila proizvodnji potrebnih stvari in izvoznega blaga. Ugovor,

da so davki že itak nezmagljivo visoki, ne drži vedno. Ako je v kaki deželi še denarja za razkošje, potem ga je vsekakor tudi še za višje davke.

Končno ne moremo dovolj živo naglasiti da je pobiljšava meničnih tečajev odvisna tudi od zaupanja, katero si bo ustvarilo inozemstvo o stalnosti političnih razmer v naši državi in o naši finančni politiki.

g Borzna poročila. LDU Curih, 23. februarja. (ČTU) Borza. Deviza na Dunaj 2.35, na Berlin 6.50, na Prago 6.70, na Pariz 44.50, avstrijske krone 2.50. — LDU Dunaj, 23. februarja. (ČTU) Deviza na Zagreb 208—218, na Budimpešto 101—111, na Krakov 128, na Prago 297—314, SHS krone 150—180.

g Nabavna kmetijska zadruga se je začetkom februarja ustanovila in začela poslovati v Kočevju za kočevsko ozemlje. Sodelujejo Slovenci in Kočevarji. Pristopilo je že mnogo članov. Delež 50 K, trikratno jamstvo. Oglase sprejema tajnik g. mestni kaplan J. E. Pirkovič.

Aprovizacija.

a Primerjaj »Samopomoč in »Gospodarsko zadrugo«. »Samopomoči« je bila nakazana za zadnjo razdelitev bela moka

št. 0, ki jo je mogla prodajati po 4 K 80 vin., »Gospodarska zadruga« pa je dobila napol črno moko, ter je prodajala to moko po 5 K 50 vin. Tako krivično postopanje ne bo rodilo prav nobenih dobrih posledic.

Kdo vračajočih se ujetnikov vé, kje se nahaja kadet aspirant Vinko Petelin, kateri je pogrešan od 4. do 5. septembra 1917 na gori sv. Gabrijela v 11. ofenzivi. Služil je pri 5. komp. Reg. Nr. 2, Feldpost 646. Lepo je prošeti tisti, kateri kaj vé o njem, naj proti odškodnini pismeno ali ustmeno sporoči njegovi materi Mariji Petelin, Rožna dolina št. 259 pri Ljubljani.

Kdo kaj ve o mojem sinu Francu Bračku iz Črešnjevca pri Radgoni, domobrancu pri 26. mariborskem domobranskem polku, ki je bil ujet koncem meseca oktobra 1918 v Italiji. Poslednjikrat je pisal iz ujetniške bolnišnice v Veroni, Campo št. 212, meseca februarja l. l. Od tega časa ni več glasu o njem. Za slučaj, da bi kateri od njegovih tovarišev kaj vedel o njem, naj isto blagovoli sporočiti njegovemu očetu Francu Bračku, posestniku v Črešnjevcih, p. Radgona.

Išče se za grad bilance zmožni KNJIGOVODJA ali KNJIGOVODKINJA. Ponudbe na naslov: Kajtna, Jesenice, Dolensko.

Kontoristinja even, tudi zračnica zmožna slovenske in nemške stenografije, strojenisje se sprejme takoj v večje podjetje v Ljubljani. Ponudbe na upravo Slovencev pod Kontoristinja 761.

Gospodična - učiteljica išče stanovališče za eno osebo, ki bi bilo v središču mesta. Naslov pove upravnilstvo pod št. 715.

Franci Jerie
Vida Jerie roj. Fock
poročena

Kranj, 24. februarja 1920.

Brez posebnega obvestila.

2 krojaška pomočnika enega za veliko delo, enega za malo delo sprejemem takoj. Anton Podgoršek, krojač, Sred. Gameljne št. 4, p. št. Vid pri Ljubljani.

Na prodaj 2 železni polžasti stopnišči (Wendeltreppen) in več komadov trgovinske opreme. Vpraša se pri Jos. Fabiani, Prešernova ul. 54.

Globooko potrjim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je naš iskrenoljubljeni soprog, oziroma oče, gospod

Mihael Zalokar
dimnikar

včeraj, dne 23. t. m., previden s svetimi zakramenti za umirajočo mirno zaspal v Gospodu v starosti 66 let.

Zemski ostanki prebлага rajnika se v četrtek dopoldne ob 9. uri položijo k začasemu počitku na župnem pokopališču v Radovljici.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin. Radovljica, 24./2. 1920.

Zalujoča soproga z otroci.

Zahvala.

Za vse obilne dokaze priščnega sočustvovanja povodom prerače smrti našega iskreno ljubljenege očeta, oziroma strica in brata, gospoda

JANEZA MEDJA

se tem potom prisrčno zahvaljujemo.

Prav posebno zahvalo smo pa dolžni preč duhovščini in vsem mnogobrojnim udeležnikom pogreba, sploh vsem, ki so na katerikoli način izkazali zadnjo čast nepozabnemu pokojniku.

Bog plačaj vsem!
Milno pri Bledu 23. febr. 1920.
Zalujoča družina

Medja.

Blagajničarka in prodajalka z več letno prakso, želita službe pri kaki večji tvrdki. Prijazne ponudbe na upravo tega lista pod »SLUŽBA št. 100.«

Žensko kolo in pol leta stara plemenska telička je naprodaj. Naslov pove uprava lista pod št. 728.

Na prodaj je približno 200 kg lepega MAKULATURNEGA PAPIRJA, ki je na ogled v Zadrugi tiskarni.

Št. 3812. ref. I.

Razpis ustanove.

Za tekoče leto ima mestni magistrat podeliti Josip Sahnlovo ročno ustanovo 90 K.

Upravičeni do te ustanove so revni zakonski ali nezakonski otroci umrlih očetov, če je oče bil vojaškega stanu po poklicu (aktiven častnik, dalje službeč podčastnik, oziroma orožnik).

Nekolekovane prošnje z navedbo stanovanjskega naslova, z rojstnim listom ter (če to iz rojstnega lista ni razvidno) tudi z dokazom očetovega poklica in naposled z dokazom očetove smrti je vlagati pri vložnem zapisniku mestnega magistrata do vštete 10. marca 1920.

V prošnji je potrebno navesti razmere, ki izpričujejo revščino prošilca, in če ne prebiva v Ljubljani, je priložiti tudi ubožno potrdilo domačega županstva.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 30. februarja 1920.

Na drž. posestvu v Mali Loki se sprejme v marcu in aprilu t. l. več krepkih dečkov

kmetijskih vajencev

v dveletni, praktični kmetijski pouk. Pojasnila daje Oskrbništvo drž. posestva v Mali Loki p. Vel. Loka, Dol.

Proda se

tovorni voz

v zelo dobrem stanju, več se polze Usmiljeni bratje, Kandija.

Družabnika

sprejemem z gotovino do 50 tisoč K v ustanovitve brezkonkurenčnega industrijskega podjetja. Aktivno sodelovanje zaželeno vendar ni pogoj. Za početek podjetja so vse predpriprave v teku. Ponudbe od gospoda ali dame s trgovsko naobrazbo in prakso s popisom dosedanjega življenja in družinskih razmer naj se blagovolijo poslati pod »Industrija brez konkurence« 755 na upravo tega lista.

Vreče

vsake vrste in v vsaki množini kupuje vedno ter plačuje najbolje trg. firma J. Kušlan, Kranj, Gorenjsko.

Organistova

služba v št. Jerneju se s tem razpisuje. Prednost imajo oni, ki so zmožni poučevati društveno godbo. Nastop čez štiri tedne. Župni urad št. Jernej, Dol.

1 strojepisko

veščo slovenske stenografije sprejme takoj Dr. FRLAN, odvetnik, v Ljubljani na Miklošičevi cesti številka 4.

28 letni trgovec

s 50—100.000 K gotovine želi pristopiti kot družabnik. Ponudbe pod »Družabnik« na Anončni zavod Drago Beseljak Ljubljana, Cankarjevo nabrežje št. 5.

Vsem cenjenim odjeznanjam, malcem kisa v ljudno naznanjam, da sem zopet začel z izdelovanjem

navadnega in vinskega kisa

in da zopet sprejemam navodila na označeno blago. Priporočam se z najodličnejšim spoštovanjem

J. Jelenič, tovarna kisa, Stara pot 1.

TRAPIST. SIRA

pošlje s pošto in železnico a K 46.— Centralna mljekarna V. Mokrovič, Zagreb. Berislavičeva ul. 16.

Zaradi hitreje odpreme prosim denar naprej poslati.

Zaloga pohištva in tapetniška delavnica

Brata Sever

Ljubljana, Gosposvetska c. (Kolizej) priporoča vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah. Vabimo na ogled

Cigaretni papir

sledede vrste: Golub, Club, Abadie, in Samum priporoča na debelo »URANUS-PAPIRNICA«, Ljubljana, Mestni trg 11. 418

Saldokontista ali knjigovodjo

veščega slov. in nem. jezika, išče tukajšnja veletrgovina. Ponudbe z navedbo plače na upravo lista pod 689.

Išče se URTNAR

in sicer starejši samski ali ali pa oženjen brez otrok v trajno službo. Naslov v upravi »Slovenca« pod štey. 711.

OPEKA

se išče za nakup. Cenj. ponudbe pod šifro »OPEKA 823.« na Blocknerjev anončni zavod. Zagreb. Jurjevska ulica štey. 31.

Kupujemo v večjih množinah

žgano apno

Ponudbe pod šifro »Apno 823.« na Blocknerjev anončni zavod Zagreb. Jurjevska ulica št. 31.

Hlode (krlje)

deske in trame iz mehkega in trdega lesa kupi po najvišji ceni vsako množino družba IMPEX v Ljubljani, Krekov trg 10.

Odvetnik dr. Josip Sajovic

je otvoril pisarno

v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 8 nasproti hotela Štrnelj (v družbi z odvetnikom dr. Josipom Hacinom).

Spretnega knjigovodjo-saldakontista

sprejme državna »Vnovčevalnica« takoj. Samo pismene ponudbe z navedbo študij in dosedanjega službovanja naj se pošljejo do 2. marca ravnateljstvu. Osebna predstavljanja le na pismeni poziv.

Advokat

dr. Josip Sajovic

naznanja, da ima svojo pisarno kakor dosedaj v Ljubljani, Gosposka ulica št. 3. Telefon št. 274.

2 stavbna risarja 2

sprejme takoj arhitekt VURNIK, Krsnikova (preje: Nova) ulica štey. 7.

Prodaja vina

lastnega pridelka 1918 iz vinogradov grajščine grofa Attemsa v Brežicah.

Vinske poskušnje so dne 3. marca 1920 pri upravitelstvu grajščine v Brežicah.

Ponudbe za vino so v zaprtem pismu z označbo »Vinska ponudba« predložiti imenovanemu upravitelstvu v Brežicah do 10. marca 1920.

Prodajalec si pridržuje pravico, da se pri slučajnih spekulativnih ponudbah ne ozira na najvišje ponudbe, ker bode o konečni oddaji vina odločeval glavni poverjenik ministerstva za agrarno reformo v Ljubljani.

Upraviteljstvo poseste grofa Attemsa v Brežicah.